

»Sedaj vam pokažem, kaj znam!« sem si mislila.

Začela sem hoditi na rokah in prevračati kozolce. Jožef in Pavelček sta osupnila od začudenja. Zlezla sem na boben in z njega napravila v zraku saltomortale double.

Gruča gledalcev je tulila. Okoli so ploskali z rokami. Jožef in Pavelček sta tudi ploskala in kričala od veselja. Videč splošno navdušenje sem dala prst v gobček in zažvižgala na vso moč. V bližini se podeči psi so se z lajanjem zapodili v beg. Z bližnje strehe se je dvignila splašena jatica belih ptičev. Gledalci se niso mogli dovolj načuditi.

Jožef mi je poljuboval roke, Pavelček pa imel solze v očeh. V Jožefov klobuk so se sipali veliki in mali obročki denarja. Nabral si je tega precejšen kupček! Bila sem ponosna in srečna.

Ha: Dobro šolo mi je dal »striček« Ori-Ori. Kdo bi mogel pričakovati, da mi bodo te »stričkove« šale kdaj kaj koristile?! In vendar so koristile! In še kako!

»Ti si velika umetnica!« mi je dejal Jožef po predstavi. Sem »umetnica«? Kaj to pomeni?

Gotovo nekaj dobrega, ker je Jožef to govoril ves ginjen in navdušen.

»Ti si moja prijateljica, moja mala, ljubljena opica!« mi je zašepetal Pavelček.

To mi je napravilo resnično radost! Slabo je le to, da so mi pri prekopicavanju počile hlačke...

Bila sem utrujena...

(Dalje prihodnjič.)

Marijana Željeznova-Kokalj:

Milufinčkova pesem.

Mama sinčka
popestuže,
sin medvedka
privzdiguje,
petelinčka
prekucuje.

Tinga-tanga, tinga-tan,
pride tiho zlati sanj.
Nese mama v postelj sinčka
in medvedka, petelinčka.
Noč zemljo s temo zasuje –
pripovedka
se končuje.